

εκδρομή με απρόοπτα!

Πριν από περίπου 5 χρόνια είχαμε πάει εκδρομή στα Σπάτα με μια φιλική οικογένεια. Μια εκδρομή που θα μου μείνει αξέχαστη...

Ενώ οι γονείς μας έπιναν καφέ εμείς τρέχαμε και παίζαμε ξέγνοιαστα στα γειτονικά οικοπέδα. Καθώς, λοιπόν, έτρεχα σκόνταψα και έπεσα κάτω. Αρχικά νόμιζα ότι από τα κορδόνια μου, που είχα πατήσει, έχασα της ισορροπία μου και έπεσα. Όταν όμως σηκώθηκα ανακάλυψα πως είχα σκοντάψει πάνω σε μια προεξοχή ενός αγάλματος! Το ξέθαψα προσεκτικά μαζί με την φίλη μου. Ήταν πολύ σκονισμένο και δεν μπορούσαμε να διακρίνουμε καθαρά τι είδους άγαλμα ήταν. Τρέξαμε να το δείξουμε στους γονείς μας οι οποίοι έκπληκτοι από την ανακάλυψη μας προσπαθούσαν να σκεφτούν που μπορούσαν να το πάνε. Στο τέλος συμφώνησαν πως η καλύτερη ιδέα ήταν να το πάμε στο Αρχαιολογικό Μουσείο της Αθήνας όπου θα μπορούσαν να το κρατήσουν και να το συντηρήσουν. Όταν φτάσαμε εκεί και οι υπεύθυνοι του μουσείου παρατήρησαν αυτό που είχαμε μαζί μας, ήρθαν κοντά μας, αφού κατάλαβαν τι περίπου συνέβαινε. Τους εξηγήσαμε ακριβώς την κατάσταση κι εκείνοι με την σειρά τους το πήραν για να το επεξεργαστούν και να μας πουν τι ακριβώς ήταν. Μετά από πολλές υποθέσεις για το τι ήταν και διάφορες έρευνες που είχαν κάνει μας ξαναφώναξαν στο μουσείο για να μας ενημερώσουν. Είχαν ήδη τοποθετήσει το άγαλμα σε μια προθήκη και φαίνονταν ξεκάθαρα πια τα χαρακτηριστικά του...

Είναι μια κόρη, χαρακτηριστικό αρχαϊκό μείδισμα, όπως μας πληροφόρησαν οι υπεύθυνοι. Έχει μεγάλα μάτια και μεγάλο χαμόγελο. Τα μαλλιά της είναι περίτεχνα χτενισμένα και διακοσμημένα με στεφάνι. Η γυναικεία μορφή έχει εφηβικό σώμα και λεπτά χαρακτηριστικά. Φοράει ένα κόκκινο φόρεμα διακοσμημένο με μαιάνδρους. Στα πόδια της φοράει σανδάλια. Απεικονίζεται σε μετωπική στάση, με το δεξί χέρι ανασηκώνει το χιτώνα στο πλάι και με το αριστερό κρατάει ένα μπουμπούκι λωτού μπροστά στο στήθος της. Τα χέρια της στολίζονται ακόμα με πλούσια κοσμήματα, όπως και ο χιτώνας της. Σύμφωνα με την επιγραφή ήταν ένα επιτύμβιο μνημείο, στο βάθρο του οποίου είχε χαραχτεί επίγραμμα με το όνομα της νεκρής Φρασίκλειας και το όνομα του γλύπτη που το φιλοτέχνησε Αριστίωνα Παρίου.

Εγώ προσηλωμένη άκουγα όλες τις λεπτομέρειες και παρατηρούσα την κόρη με τεράστια προσοχή... Ήμουν τόσο ενθουσιασμένη που είχα βρει εγώ αυτό το άγαλμα το οποίο τώρα κοσμούσε ολόκληρο το μουσείο...

